

Mijn greens zijn een zoodje!

De greenzoden op de kwekerij van Queens Grass

In Engeland is het klaarblijkelijk redelijk gewoon dat greens regelmatig opnieuw bezood worden. Daar wordt gedacht dat een compleet vernieuwde mat (zonder divots, Fusarium en straatgras) goedkoper, beter en makkelijker is dan door te blijven modderen met een oude mat. Zeker nu verwacht wordt dat een mat het hele jaar door van onberispelijke kwaliteit is. In Nederland heeft deze gedachte nooit ingang gevonden. Eén probleem al is de beschikbaarheid van kwalitatieve greenzoden. Op dit moment zijn er maar weinig graszodentelers die greenzoden in hun assortiment hebben. Greenkeeper inventariseert de voor- en nadelen.

Auteur: Hein van Iersel

Ik praat met Freek Rienks van Queens Grass die als één van de weinige aanbieders nog greenzoden op de velden heeft liggen. Rienks herkent het probleem. Rienks: "Door de jaren heen zijn de meeste aanbieders gestopt met greenzoden, omdat er te weinig continuïteit in zat." Het gebrek aan animo voor greenzoden is in zekere zin een kip en ei verhaal. Greenkeepers kopen geen zoden om greens te renoveren, gewoonweg omdat ze er niet zijn. En kwekers zaaien geen greenmengsels in, omdat het risico te groot is en te kleine afname heeft. Het belangrijkste probleem bij de acceptatie van greenzoden is waarschijnlijk niet de beschikbaarheid, maar gewoontevorming. In het Verenigd Koninkrijk leeft het besef veel sterker dat een zode na verloop van jaren verouderd en gevoeliger wordt. Als op Nederlandse banen een green wordt

Freek Rienks

Een product waar Queens Grass de laatste jaren zeer succesvol mee is zijn blokzoden. In golf worden die natuurlijk veel gebruikt voor bunkerranden, maar blokzoden worden ook gebruikt voor taluds van sloten

gerenoveerd, wordt er nog eerder de oude zode van de green gesneden en terug op de nieuwe green gelegd. Eén van de argumenten die pleiten tegen het grootschalig verwerken van graszoden op een green is de mogelijkheid van storende lagen tussen de 2 cm dikke zode en de greenopbouw. Een ander nadeel dat veel greenkeepers zien is de mogelijkheid van een te dikke viltlaag in kant-en-klare zoden. Daarom wordt ook wel eens uitgeweken naar Engeland waar 'washed turf' op de markt is. Dit is een zode waar alle grond uit 'weggewassen' is. Queens Grass kweekt de zode standaard op een zanderige toplaag (met een MU cijfer van 315) die in specificaties overeenkomt met de meeste Nederlandse greens. Deze grond wordt door Queens Grass bij een zandwinningsbedrijf

gekocht en als een dunne teeltlaag op de bestaande ondergrond gebracht. Vervolgens wordt de zanderige toplaag licht met de bestaande ondergrond gemengd om iets van organische stof in de toplaag te krijgen. Normaliter worden de greenzoden ingezaaid met een mengsel van roodzwenk en struis 60% Festuca rubra commutata (roodzwenkgras), 20% Festuca rubra trichophylla (roodzwenkgras met fijne uitlopers) en 20% Agrostis tenuis (struisgras).

Verouderd

De huidige voorraad greenzoden is eind 2004 ingezaaid en in september van het jaar 2005 is de nieuwe voorraad ingezaaid. Deze laatste is met een periode van 12 tot 18 maanden leverbaar. Langer wil Rienks de zode niet op zijn

kwekerij hebben. Natuurlijk kost dat extra geld aan mest, maaien en onderhoud, maar de mat verouderd ook.

Contractteelt

Het ideaalbeeld voor Rienks voor een greenzode is een vorm van contractteelt. Een greenkeeper zou dan een jaar van te voren zijn bestelling door moeten geven. Alle omstandigheden kunnen dan optimaal worden aangepast aan de eisen van de specifieke baan. Dus zandfractie van de toplaag, specifieke rassen, management en maaihoogte. Rienks vindt het moeilijk om hier een meterprijs voor te geven. De prijs voor een product op maat is van veel dingen afhankelijk. Een reële schatting is vijf euro per vierkante meter.